

רמי היה עם אורי בתנועה החל מכתה ט' ולאחר מכן בגרעין ובקיבוץ

הדברים מובאים כפי שנאמרו , כמעט ללא עריכה

"נפגשתי עם אורי לראשונה בתנועה, בגיל 15 בערך, לא יודע איך הגיע, לא היה איתנו בחברה ולא בכתה. לא זוכר איך הצטרף - אך כשהצטרף הדבק היה מושלם. התקבל מיד, עם הרבה אהדה ואהבה.

תמיד אומרים על מי שהלך מאיתנו שהיה טוב, אבל אצל אורי טוב הלב נישפך, זו הייתה תכונתו החזקה ביותר, ילד טוב בנשמה, חברי, תמים. לא חושב על משהו שלילי, וגם לא יכול לחשוב שמישהו אחר חושב דבר שלילי עליו או על אחרים - תמים, חיובי וצנוע.

אורי לא היה דומיננטי, בא כאילו מבחוץ, היה "אאוטסיידר" הלכנו יחד לגרעין לגדות ולצבא.

בנח"ל ניפרדו והתאחדו דרכנו לפרקים, שנינו עשינו טירונות מקוצרת בגלל סיווג רפואי ירוד, הטירונות של אורי היתה קשה יותר- אך על עף שהיה צנום ורזה, עבר אותה בהצלחה.

גרנו בחדר משותף בשלי"ת באשדות יעקב. הגענו לשם אחרי גדוד 50. אורי קיבל את הגיוב של תחזוקה ואיש אפסנאות של המחלקה ומאד התיידדנו. משם חזרנו שוב לגדות, וחלק הלכו לגדוד 50. גם אורי, זוכר את הידיעה שהתפשטה במשק על נפילתו של אורי. כולנו שמענו זאת ביחד.

היה רגע קשה של בכי.

תלו מודעה בחדר האוכל,היה שוק גדול!

כל שנה ביום הזיכרון אני מספר ומזכיר את סיפורו של אורי.